

invånare, de långa talen och den korta mellantiden mellan promotionerna oaktadt, täfla om tillfälle att få öfvervara desamma, bevisar tillräckligt för det intresse, hvarmed de omfattas. Att deltagandet för desamma sträcker sig utom de närvarandes krets behöfver icke påpekas. Skulle en konst- eller industriexposition verka lifvande och gagnande endast på de individer, som vid densamma äro närvarande, förtjenade sådane ingalunda de omsorger, som nutiden för dem använder.

10 Man frågar: hvad har denna festlighet att betyda? Svaret är enkelt. I denna krets af unga män, som med lagern hedras, finnas *alla* de, af hvilka fäderneslandet har att vänta sin framtid, så vidt denna beror af nationens samband med menskligheten, med den allmänna menskliga bildningen. Man kan från samhällets höjder med ett medlidsamt småleende blicka ned på denna krets. Men de händer, som ur den uppräckas, för att mottaga ringen – de skola engång i fäderneslandets häfder inrista dessa sjelfförnöjdas namn – med ära eller med vanära. Allmänheten deremot har känslan deraf, att han här ser inför sig afslutas en första akt, som, ehuru ringa än dess innehåll må uppskattas, i sig innebär grundläggningen till ett skådespel, hvars följande akter
20 skola till betydlig det sammanfalla med Finska folkets framtida öden.

Den ungdom åter, som är festens föremål, må det icke förtänkas, att den gläder sig öfver att vara äfven ett föremål för blickar, hvilka i den se framtidens hopp. Jag vet icke, om icke dess glädje är lika berättigad, som dess akademiska Fäders glädje öfver att hafva eröfrat en rad i en litterär journal eller kanske i en litteraturhistoria, men jag är fast öfvertygad, att, såsom denna ungdoms planer och förhoppningar för framtiden äro högre ställda än Fädernas, äfven det deltagande, för hvilket den finner sig vara föremål, på den utöfvar ett vida mera lifvande och stärkande inflytande, än någon annan litterär utmärkelse.
30 Orsaken härtill är, att det icke är ett kallt erkännande, utan landsmäns kärlek, som skänker dem detsamma, och att det af dem mottages med känslan af deras förbindelse mot fäderneslandet. Den festen bevisande allmänheten har medvetande af denna sin närvaros betydelse; och detta medvetande återverkar på dess tänke- och handlingssätt. Det är icke likgiltigt, att den samlas till en fest, som erinrar den om den intellektuela bildningens värde för mensklighet och fosterland och om dess egen pligt och förmåga att genom sitt deltagande främja densamma.

40 Slutligen får jag, hvad angår det i Vice Kanslers skrivelse upptagna skälet för promotionernas afskaffande: de vid dem förekommande demonstrationerna, yttra den önskan, att Consistorium må uttrycka sin åsigt vara, att sådane endast på öfvertygelserns väg kunna afvändas, och att de desto mindre skola förekomma, ju mindre uppmärksamhet Styrelsen och Universitetsstyrelsen vid dem behagar fästa. Seklers och det senaste halfseklets isynnerhet erfarenhet borde nogsam vittna om den anda, som från Finlands universitet medföres till statens tjänst.

50 **71** J. V. SNELLMAN – J. J. W. LAGUS 25.III 1861
HUB, Coll. 113

K<äre> B<roder>.

Om Du önskar lemna Kil-afhandlingen till Litter<atur>bladet, vore i

Marshäftet lämplig plats, och jag får bedja Dig hafva godheten lemna den till budet.

Häftet utkommer i medlet af April – kanske först den 20:e ungefär. Men emedan afhandlingen bäst passar till 2:a artikel – borde sättningen börja i Onsdag senast.

Med all vänskap

Broderligen
Joh. Vilh. Snellman

den 25:e Mars.

10

72 J. V. SNELLMAN – J. H. LINDROOS
HUB, JVS handskriftssamling

B(äste) B(roder).

Emedan Bolagsstämma inträffar i morgon, bör Revision nödvändigt ske i dag eller i morgon förmiddag och Vaktmästaren få afhemta Revisionsberättelse med räkenskaper

tillgifnast
Joh. Vilh. Snellman

20

den 4. April.

73 J. V. SNELLMAN – J. J. W. LAGUS 9.IV 1861
HUB, Coll. 113

K(äre) B(roder).

Jag förstod Din anteckning så, att 46 Runan vers(aderna) 305 till 458 (?) borde aftryckas – men tog ett korrtare stycke ur Castréns öfversättning. Det är för ändamålet bättre att hafva utdraget Svenskt, emedan afhandlingen äfven här hos oss är för läsare, som flera icke förstå Kalevala-Finska – och den äfven kommer att läsas i Sverige, der jag hoppas den aftryckes.

Vän o(ch) Broder
J. V. S:n

30

40

74 J. V. SNELLMAN – A. C. VON ESSEN 15.IV 1861
HUB, Diverse brev

Älskade Syster!

Jag gör mig oro öfver, att åter så sentida besvara Ditt bref.

I början på Mars träffade jag här Handlanden Grundström fr(ån) NyCarleby, som medförde den helsning från Otto, att Din helsa ännu var föga förbättrad. Denna underrättelse var naturligtvis för mig smärtande, då jag icke ens visste, att Du varit sjuk. Jag förestälde mig dock icke, att sjukdomen varit af så svår art, som jag först af Ditt bref erfor.

50

Gifve Gud! att följderna af densamma icke måtte blifva svårare. Det